OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS (EL) 2020/1531,

21. oktoober 2020,

millega antakse Prantsusmaale luba pidada läbirääkimisi lepingu üle, millega täiendatakse Prantsusmaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vahelist lepingut, mis käsitleb La Manche'i väina püsiühenduse ehitamist ja käitamist eraõiguslike kontsessionääride poolt, ning see allkirjastada ja sõlmida

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 91,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) 12. veebruaril 1986 Canterburys allkirjastatud Prantsusmaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vahelise lepinguga La Manche'i väina püsiühenduse ehitamise ja käitamise kohta eraõiguslike kontsessionääride poolt (edaspidi „Canterbury leping") loodi valitsustevaheline komisjon, kes teostab järelevalvet kõigi La Manche'i väina püsiühenduse ehitamise ja käitamisega seotud küsimuste üle (edaspidi „valitsustevaheline komisjon").

(2) Kuni Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepinguga ([3]) ettenähtud üleminekuperioodi (edaspidi „üleminekuperiood") lõpuni on valitsustevaheline komisjon asutus, kellele mitu liikmesriiki on usaldanud La Manche'i väina püsiühenduse raudteeohutusega seotud ülesanded. Sellega seoses on valitsustevaheline komisjon riiklik ohutusasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/798 ([4]) tähenduses. Selles pädevuses kohaldab ta raudtee ohutust käsitlevaid liidu õiguse sätteid ja koostalitlust käsitlevat Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/797 ([5]).

(3) Pärast üleminekuperioodi lõppu muutub valitsustevaheline komisjon asutuseks, mis on loodud rahvusvahelise lepinguga, täpsemalt liikmesriigi, kelleks on Prantsusmaa, ja kolmanda riigi, kelleks on Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (edaspidi „Ühendkuningriik"), vahelise lepinguga. Kui Ühendkuningriigile siduvas rahvusvahelises lepingus ei ole sätestatud teisiti, ei kohaldata pärast üleminekuperioodi lõppu enam liidu õigust La Manche'i väina püsiühenduse selle osa suhtes, mis kuulub Ühendkuningriigi jurisdiktsiooni alla.

(4) Kolmanda riigiga sõlmitud rahvusvaheline leping, mis käsitleb raudteeohutuse ja raudteesüsteemi koostalitluse normide kohaldamist piiriülestes olukordades, võib mõjutada valdkonda, mida suures osas reguleerib liidu õigus, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/796 ([6]) ning direktiivid (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798. Seetõttu kuulub selline leping liidu ainupädevusse välisasjades. Liikmesriigid võivad pidada läbirääkimisi

([1]) 16. septembri 2020. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
([2]) Euroopa Parlamendi 8. oktoobri 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. oktoobri 2020. aasta otsus.
([3]) ELT L 29, 31.1.2020, lk 7.
([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/798 raudteeohutuse kohta (ELT L 138, 26.5.2016, lk 102).
([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/797 Euroopa Liidu raudteesüsteemi koostalitluse kohta (ELT L 138, 26.5.2016, lk 44).
([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta määrus (EL) 2016/796, mis käsitleb Euroopa Liidu Raudteeametit ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 881/2004 (ELT L 138, 26.5.2016, lk 1).

selliste lepingute üle või neid sõlmida üksnes juhul, kui liit on neile selleks Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 2 lõike 1 kohaselt loa andnud. Võttes arvesse sellise loa koostoimet liidu kehtivate normidega, on ka vajalik, et selle annaks liidu seadusandja kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklis 91 osutatud seadusandliku tavamenetlusega.

(5) Prantsusmaa taotles liidult 16. juuli 2020. aasta kirjas luba pidada Ühendkuningriigiga läbirääkimisi Canterbury lepingut täiendava rahvusvahelise lepingu üle ja see leping sõlmida.

(6) La Manche'i väina püsiühenduse ohutu ja tõhusa käitamise tagamiseks oleks sobiv, kui valitsustevaheline komisjon jääks ühtseks ohutusasutuseks, kes vastutab kogu kõnealuse taristu eest. Võttes arvesse La Manche'i väina püsiühenduse erilist tähtsust raudteeühendusena, mis hõlmab ühte keerukat rajatist, mis asub osaliselt Prantsusmaa ja osaliselt kolmanda riigi territooriumil, on asjakohane lubada Prantsusmaal pidada läbirääkimisi Ühendkuningriigiga rahvusvahelise lepingu üle liidu raudteeohutusnormide kohaldamise kohta La Manche'i väina püsiühenduse suhtes, see allkirjastada ja sõlmida, et säilitada ühtne ohutuskord kogu tunnelis, eeldusel et teatavad tingimused on täidetud.

(7) Valitsustevaheline komisjon on võimeline täitma riikliku ohutusasutuse ülesandeid, vastutades La Manche'i väina püsiühenduse Prantsusmaa jurisdiktsiooni alla kuuluva osa eest, eeldusel et direktiivi (EL) 2016/798 muudetakse ja et teatavad tingimused täidetakse.

(8) Valitsustevaheline komisjon peaks kohaldama samu norme kogu La Manche'i väina püsiühenduse ulatuses. Need normid peaksid olema asjakohased liidu õiguse sätted, eelkõige määrus (EL) 2016/796 ning direktiivid (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 (mida on muudetud või mis on asendatud), ning nende alusel vastu võetud õigusaktid.

(9) Vastavalt Canterbury lepingule lahendab Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi vahelised vaidlused, mis on seotud lepingu tõlgendamise või kohaldamisega, vahekohus. Kui sellistes vaidlustes tekivad liidu õiguse tõlgendamisega seotud küsimused, peaks vahekohus liidu õiguse nõuetekohase kohaldamise tagamiseks esitama nende kohta eelotsusetaotluse Euroopa Liidu Kohtule (edaspidi „Euroopa Kohus") ja pidama tema otsust siduvaks.

(10) On vaja kehtestada erinormid liidu õiguse rakendamiseks Prantsusmaa jurisdiktsiooni alla kuuluvas La Manche'i püsiühenduse osas, et tagada liidu õiguse nõuetekohane rakendamine igal ajal ning et komisjon saaks teha järelevalvet selle kohaldamise üle Euroopa Kohtu kontrolli all, sealhulgas kiireloomulistel asjaoludel või juhul, kui valitsustevaheline komisjon ei täida vahekohtu otsust. Selleks peaks Prantsusmaale jääma õigus tegutseda vajaduse korral ühepoolselt, et tagada liidu õiguse täielik, nõuetekohane ja kiire kohaldamine tema jurisdiktsiooni alla kuuluvas La Manche'i väina püsiühenduse osas.

(11) Tõhusa õiguskaitse tagamiseks liidu õigusega hõlmatud valdkondades peaks kohtutel, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 19 lõiget 1, olema ainupädevus selliste taotluste suhtes, mille on valitsustevahelise komisjoni otsuste peale esitanud kontsessionäärid ja La Manche'i väina püsiühenduse kasutajad.

(12) Põhjendustes 8–11 kirjeldatud elemendid peaksid kajastuma Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi vahelistes rahvusvahelistes lepingutes La Manche'i väina püsiühenduse kohta. Need rahvusvahelised lepingud peaksid olema igati kooskõlas liidu õigusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesoleva otsusega sätestatakse tingimused, mille kohaselt lubatakse Prantsusmaal pidada Ühendkuningriigiga läbirääkimisi rahvusvahelise lepingu üle (edaspidi „täiendav leping"), millega täiendada Prantsusmaa ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vahelist lepingut La Manche'i väina püsiühenduse ehitamise ja käitamise kohta eraõiguslike kontsessionääride poolt (edaspidi „Canterbury leping") seoses La Manche'i väina püsiühenduse suhtes raudteeohutusnormide kohaldamisega, ning see leping allkirjastada ja sõlmida.

See rahvusvaheline leping jõustub pärast Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingus sätestatud üleminekuperioodi lõppu ning vastab järgmistele tingimustele:

a) selleks et säilitada ühtne ohutuskord La Manche'i väina püsiühenduse kogu ulatuses, tagab valitsustevaheline komisjon, et La Manche'i väina püsiühenduse suhtes kohaldatakse liidu õiguse sätteid nagu neid on tõlgendanud Euroopa Liidu Kohus (edaspidi „Euroopa Kohus"), mis käsitlevad riiklike ohutusasutuste ülesandeid direktiivi (EL) 2016/798 artikli 3 punkti 7 tähenduses ning eelkõige määruse (EL) 2016/796 ning direktiivide (EL) 2016/797 ja (EL) 2016/798 tähenduses nagu neid on muudetud või asendatud, ning nende õigusaktide alusel vastu võetud õigusaktide tähenduses;

b) kui Canterbury lepingu artikli 19 kohaselt vahekohtule lahendamiseks antud vaidluses tekib liidu õiguse tõlgendamisega seotud küsimus, ei ole vahekohtul õigust selles küsimuses otsust teha. Sellisel juhul esitab vahekohus Euroopa Kohtule selle küsimuse kohta eelotsusetaotluse. Euroopa Kohtu eelotsus on vahekohtule siduv;

c) vajaduse korral, eelkõige kiireloomulistel asjaoludel või juhul, kui valitsustevaheline komisjon ei täida vahekohtu otsust, jääb Prantsusmaale õigus tegutseda ühepoolselt, et tagada liidu õiguse täielik, nõuetekohane ja kiire kohaldamine Prantsusmaa jurisdiktsiooni alla kuuluvas La Manche'i väina püsiühenduse osas;

d) kohtud, kelle suhtes kohaldatakse ELi lepingu artikli 19 lõiget 1, on ainupädevad otsustama nende õiguskaitsevahendite üle, mida kontsessionäärid ja La Manche'i väina püsiühenduse kasutajad taotlevad otsuste suhtes, mida valitsustevaheline komisjon on teinud täites riikliku ohutusasutuse ülesandeid direktiivi (EL) 2016/798 artikli 3 punkti 7 tähenduses;

e) see peab olema liidu õigusega igati kooskõlas.

Artikkel 2

Prantsusmaa teavitab komisjoni korrapäraselt Ühendkuningriigiga täiendava lepingu sõlmimise üle peetavate läbirääkimiste käigust ning kui see on kohane, kutsub komisjoni läbirääkimistel vaatlejana osalema.

Kui läbirääkimised on lõppenud, esitab Prantsusmaa nende tulemusel koostatud täiendava lepingu eelnõu komisjonile. Komisjon teatab sellest Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Ühe kuu jooksul pärast täiendava lepingu eelnõust teatamist teeb komisjon otsuse selle kohta, kas käesoleva otsuse artiklis 1 sätestatud tingimused on täidetud. Kui komisjon otsustab, et need on täidetud, võib Prantsusmaa täiendava lepingu allkirjastada ja sõlmida.

Prantsusmaa esitab täiendava lepingu koopia komisjonile ühe kuu jooksul alates selle jõustumisest, või kui täiendavat lepingut kohaldatakse ajutiselt, ühe kuu jooksul alates selle ajutise kohaldamise algusest.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 21. oktoober 2020

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
D. M. SASSOLI	M. ROTH